

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010026
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716010026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. W. a spol., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 25. 05. 2016vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný 1/ W. W., nar. XX. XX. XXXX v W., bytom W., t. č. v ÚVTOS X. X. - W.

obžalovaná 2/ P. T., nar. XX. XX. XXXX v W., bytom W., V. B. XXX, časť U. I. X,

uznávajú sa za vinných, preto že

obžalovaný 1/ W. W.

v bode 1/ rozsudku

v období od 27. 11. 2007 do 27. 08. 2013 v W., okres W. aj na iných miestach sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. 10. 2007, právoplatného 27. 11. 2007, č.k. 5P/306/2007, zaviazaný prispievať na výživu mal. J. W., nar. XX. XX. XXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred a to na účet Detského domova Ratolest' v O. a následne bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. 09. 2011, právoplatným 11. 11. 2011 č.k. 5P/242/2011, zaviazaný prispievať na výživu mal. syna J. W., nar. XX. XX. XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima počnúc dňom 01. 09. 2011, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred na účet Reedukačného centra v Č., ul. U. W. XX, kde bol maloletý J. W. premiestnený, vyjmúc obdobie od 06. 07. 2009 do 06. 03. 2011, kedy vykonával trest odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, kde pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na syna J. a celkovo na výživnom poukázal na účet poškodeného 120,18 €, čím mu vznikol dlh na výživnom voči

Detskému domovu Ratolest', O. XX, za obdobie od 27. 11. 2007 do 31. 08. 2011 vo výške 610,60 €, Reedukačnému centru v Č., ul. U. W. XX za obdobie od 01. 09. 2011 do 27. 08. 2013 v celkovej výške 634,06 €,

v bode 2/ rozsudku

v období od 12. 02. 2013 do 30. 06. 2013 v W., okres W. a na iných miestach sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 08. 11. 2011, právoplatný dňa 22. 12. 2011, č.k. 5P/280/2011, zaviazaný prispievať na výživu mal. P. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. B., výživným vo výške 30% zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, vopred a to na účet Reedukačného centra v U. V., C. XX, kde za predmetné obdobie neuhradil žiadne výživné, čím mu vznikol dlh na výživnom voči Reedukačnému centru U. V., vo výške 111,04 €,

obžalovaná 2/ P. T.

v bode 3/ rozsudku

v období od 27. 11. 2007 do 27. 08. 2013 v V. B., okres W. a na iných miestach sa vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. 10. 2007, právoplatný 27. 11. 2007, č.k. 5P/306/2007, zaviazaná prispievať na výživu mal. J. W., nar. 04. 05. 1998, výživným vo výške 30% zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, vopred a to na účet Detského domova Ratolesť O., a následne bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. 09. 2011, právoplatný 11. 11. 2011, č.k. 5P/242/2011 zaviazaná prispievať na výživu mal. J. W., nar. XX. XX. XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počnúc 01. 09. 2011, na účet Reedukačného centra Č., D.. U. W. XX, G. U., pričom v období od 22. 05. 2013 do 07. 07. 2013 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na ÚPSVaR Krupina odkiaľ bola vyradená pre nespoluprácu, od 01. 05. 2013 bola poberateľkou dávok a príspevkov v hmotnej núdzi spolu s prídavkom na dieťa vo výške 222 €, pričom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/176/2011 zo dňa 26. 10. 2011, právoplatný dňa 21. 11. 2011 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/50/2015 zo dňa 20. 05. 2015, právoplatného dňa 20. 06. 2015 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zákona, voči Detskému domovu Ratolesť, O. XX, za obdobie od 27. 11. 2007 do 31. 08. 2011 vo výške 1 117,96 €, Reedukačnému centru Č., U. W. XX, za obdobie od 01. 09. 2011 do 27. 08. 2013 v celkovej výške 184,06 €, pričom za uvedené obdobie uhradila výživné vo výške 450 €,

v bode 4/ rozsudku

v období od 16. 12. 2014 do 04. 05. 2016 v V. B., okres W. a na iných miestach sa vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 12. 09. 2013, právoplatným 31. 10. 2013 č.k. 13P/19/2013 zaviazaná prispievať na výživu mal. J. W., nar. XX. XX. XXXX, výživným vo výške 30% zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, vopred a to na účet Reedukačného centra P. I., pričom počnúc dňom 01. 09. 2013, za uvedené obdobie uhradila výživné splátkami v celkovej výške 77 € a konania sa dopustila aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 11T/176/2011 zo dňa 26. 10. 2011, právoplatným dňa 21. 11. 2011 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/50/2015 zo dňa 20. 05. 2015, právoplatného dňa 20. 06. 2015 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zákona, voči Reedukačnému centru XXX XX P. I., za obdobie od 16. 12. 2014 do 04. 05. 2016 vo výške 357,33 €,

teda

obžalovaný 1/ W. W.

v bode 1/ rozsudku

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

v bode 2/ rozsudku

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

obžalovaná 2/ P. T.

v bode 3/ rozsudku

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

v bode 4/ rozsudku

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

čím spáchali

obžalovaný 1/ W. W.

v bode 1/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

obžalovaná 2/ P. T.

v bode 3/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

v bode 4/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný 1/ W. W.

Podľa 207 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/4/2014 zo dňa 22.04.2014, právoplatným dňa 11.06.2014, ktorým bol obžalovanému W. W. uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom strázenia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/4/2014 zo dňa 22.04.2014 ostávajú týmto nezmenené.

obžalovaná 2/ P. T.

za skutok uvedený v bode 3/ rozsudku

Podľa § 44 Trestného zákona sú upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 21.05.2015, právoplatným dňa 20.06.2015, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

za skutok uvedený v bode 4/ rozsudku

Podľa 207 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 43 Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 20. 01. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/676/14/6611 obžalobu na W. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a P. T. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný W. W. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení uviedol, že od roku 2009 do roku 2011 bol vo výkone trestu, medzi tým mu zomrel otec, a keď bol v roku 2011 prepustený, bol som bezdomovec. Bol dlhodobo liečený na pankreas, hľadal si podnájom, aby mohol prežiť, vždy musel niečo zaplatiť za nájom. Vždy, keď bol vo výkone trestu, tak si nahlásil vyživovaciú povinnosť. Dostával 62,- Eur, z toho musel platiť lieky a nájom. Keď stretol deti, alebo ich bol navštíviť, vždy im niečo dal, ak mal, niekedy 5 Eur a niekedy 2 Eurá. Sumu 62,- Eur dostával zo sociálky, vždy bol aj evidovaný na úrade práce. Býval istý čas u svokry, aj u družky, platil im nájom, niekedy 30,-Eur a niekedy 20,- Eur, podľa toho, koľko mal. Chodil si tiež privyrábať na brigády, väčšinou mu za to dávali jedlo. Na doplňujúce otázky uviedol, že ako bol doma posledné tri mesiace, tak na úrad práce nechodil, lebo stratil občiansky, preto si nechodil pre peniaze, vždy sa ale chodil na úrad hlásiť. Je pravda, že mal aj zvýšenú dávku na 97,- Eur, ale ani to mu nevydávalo na platenie výživného, mesačne totiž na lieky minul okolo 20,- Eur.

Obžalovaná P. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravila vyhlásenie o tom, že je nevinná. Po zákonom poučení uviedla, že nemá z čoho platiť výživné v plnej výške, dostávala málo peňazí, nedávno jej zomrel priateľ, teraz vybavuj sirotský dôchodok. Výživné platila, má o tom aj doklady. V minulosti dostávala 320 Eur, čo boli prídavky, hmotná núdza a náhradné výživné. Priateľ bol v base, keď bol prepustený, tak už nedostávala nič. Teraz dostáva 240 Eur, má 6 ročné dieťa, ktoré chodí do škôlky, ona chodí na verejnoprospešné práce, za čo dostane 220 Eur. Výživné platí, aj teraz niečo uhradila, ale nie všetko, nemôže platiť na všetky deti. Nebola vedená ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, normálne ju zamestnali, chodí na verejnoprospešné práce. Býva v U. I. X v dome, ktorý patril priateľovi, ktorý zomrel, tam nájom neplatí, nemajú ani elektrinu. Syn J. je už u nej, momentálne pracuje už druhý deň, od prepustenia z Reedukačného centra nechodí do školy, ale je zamestnaný.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa T. N. W., z Detského domova O., ktorá po zákonom poučení uviedla, že zo strany obžalovaných nedošlo k úhrade zameškaného výživného od podania obžaloby, dlh obžalovanej je vo výške 1.117,96 Eur a dlh obžalovaného je vo výške 997,78 Eur.

Svedkyňa Q. J., za Reedukačné centrum Č., po zákonom poučení uviedla, že od podania obžaloby sa nič nezmenilo, obžalovaní sú dlžní na zameškanom výživnom také sumy, aké sú uvedené v obžalobe. P. T. ani J. W. v ich zariadení už nie sú.

Vzhľadom na neprítomnosť svedkov N. T. W. a B. P. boli podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na návrh prokuratorky a so súhlasom obžalovaných prečítané zápisnice o ich výsluchu z prípravného konania.

Svedkyňa N. T. W., za Reedukačné centrum U. V., v rámci jej výsluchu z prípravného konania uviedla, že voči obžalovanej P. T. si neuplatňujú žiadne zameškané výživné, pretože voči nej podali trestné oznámenie už v minulosti a v tej veci aj bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 20. 05. 2015. Vo vzťahu k obžalovanému W. W. uviedla, že si vyživovaciu povinnosť na dcéru P. T. neplnil od 11. 12. 2012 do 30. 06. 2013. Dňa 22. 12. 2012 mal. P. T. odišla na vianočné prázdniny ku svojej matke, z ktorých sa mala vrátiť 04. 01. 2013, avšak sa nevrátila, bola hlásená ako na úteku a do zariadenia sa vrátila až dňa 25. 02. 2013 a tam zotrvala do 30. 06. 2013. Z tohto dôvodu si voči obžalovanému za obdobie mesiaca december 2012, január 2013 a čiastočne február 2013 neuplatňujú nárok na náhradu škody na zameškanom výživnom. Od obžalovaného si potom uplatňujú na zameškanom výživnom celkovú sumu 111,04 Eur. Obžalovaný nepoukázal na účet Reedukačného centra na mal. P. T. žiadnu sumu.

Svedkyňa B. P. za Reedukačné centrum P. I., v rámci jej výsluchu z prípravného konania uviedla, že P. T. bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/139/2014 uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a to na syna J. W., za obdobie od septembra 2013 do 15. 12. 2014, kde jej zostal dlh na výživnom vo výške 159,51 Eur. Obvinená si vyživovaciu povinnosť neplnila naďalej, a to hneď od nasledujúceho dňa, teda od 16. 12. 2014 do dňa výsluchu (08. 12. 2015), čím za uvedené obdobie mala uhradiť sumu na výživnom vo výške 310,68 Eur, z ktorej uhradila spolu sumu 77,- Eur, teda dlh na výživnom je vo výške 233,68 Eur. Obvinená je povinná mesačne platiť na výživnom sumu 27,13 Eur, ktorá je splatná vždy k 20. Dňu príslušného mesiaca, táto suma sa však môže alikvotne krátiť pomerne o dni, ktoré mal. J. W. strávi u svojej matky. Svedkyňa ďalej uviedla, že voči obvinenému W. W. si v tomto trestnom konaní neuplatňujú žiadne zameškané výživné, pretože sa t. č. nachádza vo výkone trestu, kde si vyživovaciu povinnosť nahlásil a túto si aj plní podľa jeho zárobkových možností v ústave. Za obdobie, kedy bol obvinený W. W. na slobode, si uplatnili nárok na zameškané výživné v trestnom konaní vedenom na OR PZ Malacky, kde bolo toto trestné stíhanie zastavené. Na záver uviedla, že mal. J. W. navštevuje v školskom roku 2015/2016 triedu praktického vyučovania na Odbornom učilišti P. I. - odbor stavebná výroba. Núdzou netrpí, Reedukačné centrum za neho náhradné výživné nepoberá. Mal J. W. by mal byť v ich zariadení do 04. 05. 2016, kedy dovŕši plnoletosť.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudky a trestné rozkazy (č.l. 100 - 120), uznesenia (č.l. 121 - 129), rodné listy detí (130 - 131), potvrdenia o návšteve školy (č.l. 137), správa ÚVTOS (č.l. 197 - 207), správy na obžalovaných (č.l. 208 - 231, 234 - 246), odpisy registra trestov (č.l. 247 - 252), správa Reedukačného centra Čerenčany (č.l. 282 - 283), správa Reedukačného centra Spišský Hrhov (č.l. 284), správy a prehľady plnenia výživného (č.l. 292 - 318), správa Reedukačného centra Spišský Hrhov (č.l. 321), správa Reedukačného centra Veľké Leváre (č.l. 323), prehľad plnenia výživného (č.l. 324 - 326, 329 - 330), správa Reedukačného centra Čerenčany (č.l. 333 - 334), prehľad vyživovacej povinnosti Detského domova Ratolesť Trnava (č.l. 335 - 340).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnyim záverom.

Vina oboch obžalovaných bola podľa názoru bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Tí síce svoju vinu popierajú, ale usvedčovaní sú svedeckými výpoveďami T. N. W., Q. J., N. T.G. W. a B. P.. Títo svedkovia podrobne vypovedali, za aké obdobie obžalovaní neplnia ich zákonnú

povinnosť vyživovať iného, a aká je výška zameškaného výživného vo vzťahu k jednotlivým deťom. Ich výpovede navyše korešpondujú aj s listinnými dôkazmi - prehľadmi plnenia vyživovacej povinnosti (teda dokladmi preukazujúcimi, koľko obžalovaní na zameškanom výživnom uhradili), a výškou zameškaného výživného. Na základe uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaných v zmysle podanej obžaloby (zároveň súd v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona upravil skutkovú vetu bodu 4/ obžaloby ku dňu 04. 05. 2016 - kedy bol mal. J. W. prepustený z Reedukačného centra P.É. I. z dôvodu plnoletosti, a zároveň upravil výšku zameškaného výživného na sumu 357,33 Eur.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania, alebo hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný W. W. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Obžalovaná P. T. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Súd v súvislosti s výrokom o vine obžalovaných len poznamenáva, že v zmysle zákona o rodine je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima, čo predstavuje sumu 27,13 Eur. Obom obžalovaným bola súdom uložená vyživovacia povinnosť v tejto minimálnej výške, ktorú však riadne neplnili, čo ich ale nezbavuje viny, práve s poukazom na § 62 ods. 3 zákona o rodine. Vo vzťahu k obžalovanému W. W. je zo skutkovej vety obžaloby a rozsudku vyňaté obdobie, počas ktorého bol vo výkone trestu odňatia slobody a riadne si v ústave nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného W. W. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V prípade obžalovaného tak prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej

sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody v uvedenom prípade potom predstavuje 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

U obžalovanej P. T. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bola za trestný čin odsúdená. V prípade obžalovanej tak prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody v uvedenom prípade potom predstavuje 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Zo správ na obžalovaného W. W. vyplýva, že sa v minulosti dopustil deviatich priestupkov. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že bol doposiaľ 14 krát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/4/2014 zo dňa 22. 04. 2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Zo správ na obžalovanú P. T. vyplýva, že sa v minulosti nedopustila žiadneho priestupku, ale bola trikrát súdne trestaná, vo všetkých prípadoch za trestný čin zanedbania povinnej výživy. Naposledy jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 21. 05. 2015 uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov.

Súd potom uložil obžalovanému W. W. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. súd v tomto prípade ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za viac trestných činov (uvedené v bode 1/ a v bode 2/ rozsudku). Zároveň súd ukladal aj súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/4/2014 zo dňa 22. 04. 2014). Keďže v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, súd nemohol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť (pretože skorším trestným rozkazom bol obžalovanému uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody). Uvedený trest je potom podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného a zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/4/2014 zo dňa 22. 04. 2014.

U obžalovanej P. T. súd za skutok uvedený v bode 3/ rozsudku upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože považoval trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 21. 05. 2015, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Za skutok uvedený v bode 4/ rozsudku súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd v tomto prípade ukladal ďalší trest v zmysle § 43 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovanú za trestný čin, ktorý spáchala predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015). Súd v tomto prípade nemohol podmiennečne odložiť výkon tohto trestu, pretože obžalovaná páchala trestný čin aj počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia z vyššie uvedeného rozsudku (teda po 20. 06. 2015, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť). Za čas spáchania pokračovacieho trestného činu alebo hromadného trestného činu, alebo trváceho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, sa považuje čas (moment) ukončenia trestného činu, to znamená okamih, kedy bol ukončený posledný útok, posledný čiastkový čin. Tento bol ukončený dňom 04. 05. 2016, teda v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Uvedený trest je potom podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.